

LJUBAVNA IZJAVA

dušan andrijašević

PREORIJENTACIJA

Kako nekom
Okolo da obratim
Pažnju na sebe

Sagnute sam glave
Ranije često koračao

Ali slučajni različiti
Povremeni sudari ili
Spretna mimoilaženja
Zamorno naprezanje
Kojim održavam pažnju
Na visini ispred sebe
Preorijentisali su me

Sve se više usuđujem
Na stvari na priče koje
Nisam dobro razumeo

JOŠ JEDNA NEZGODNA NAVIKA

Godinama sam se zapitkivao
Da li postojim
Jesam li i pristojan

Jedne učinilo mi se
Bolje da probam
U putovanjima da se oslobađam
Toliko nezgodne
Mane u govoru

A onda trenutak nepažnje
Učinio je
Da počnem po starom
S povremenim obraćanjem
Novim okolinama

Kao da ništa
Nisam naučio

Kao da ništa
Ne mogu da zaboravim

LJUBAVNA IZJAVA

Od jedne moje devojke
Ostala mi je cipela
Na kolovozu

Malo pre smo sišli
Sa visina
U kojima ležimo obnoć
Strepeći od zakašnjavanja
Od gostiju
Gutaajući cupkajući mrzovoljni
Spustili smo se

Zar je bilo kakva
Grdosija izvan sna
Jutros onako smela
Da nasrne na nju

Ovo je njena cipela
Koja mi je ostala
S kojom
Ne znam šta da radim

PONAŠANJE ZAVIČAJ

Zašto se toliko
Priča da je vrlo teško
Ostaviti zavičaj

Najlepše reke
Brežuljkasta dvorišta tarabe
Mirisni tesni sokaci
Budu savršeni potonuli
Poligon

Jednom slučajno
Navratio sam primetio
Na izgled sačuvano neizmenjeno
Drvo na koje sam se ponekad
Uspinjao

Kasnije bar za hiljadu
Važnijih grana u životu
Držao sam se

Ali nikada tako
Nestašno i sigurno kao onda
Nisam se ponašao

Rečeno je već da nema svrhe
Ugašeno ognjište čeprkati
Bilo jedino

Idemo dalje a onaj zavičaj
Onakav raspored
Ono ponašanje nedostaje

OKOLNOST

Možete li da mi
Objasnite šta je
Srčana infekcija

Neko vreme imam
Tegobu tačno onde
Gde bi trebalo
Ono da je

Ponosan sam na svoj
Organizam
Pomišljam čemu sve ne
Odoleva

Ali pomisao zaraze
Infekcije koju ne bih
Odmah opazio
Ni napore organizma
Koji se napinje da je svlada
Sve me više zaokuplja

Kad se velika prevara
I meni desi
Razumećete me bolje

IGRA / KUĆA REČI

denis poniž

IGRA

hiljadu puta odigramo istu igru.
jednom se ipak umorimo,
vidimo da u međuvremenu
vekovi prodoše, da smo se osušili
i zanemeli. tada se poslednji put
krunišemo i u budavim hramovima
akademija čekamo na milosrdni
pucanj.

KUĆA REČI

ovde, među kuće, ne dopiru
krici s rosnih poljana, tek vetar
šumi neprirodnim metalnim
glasom. pretvaraju se mirisi i
oblici. tako su stvari u svojoj
čarobnoj sličnosti oblacima zamenjene
rečima. zbog težine
postaju mrtvi i prašinom prekriti
oblici. vreme se bezdušno grči
pod teretom pismenih dokaza a
vetrovi, vesnici slasti,
u gradovima su uvek ređi, u postoši
izrasta kuća reči, u njoj james
watt izrađuje svoju sudbinu.

SLIKA O PUTNICIMA

susrećemo ih između dugih sumraka
jeseni i zagonetnih večeri
slatkih leta, osećamo ih nozdrvama,
otvorenim u
blagim mirisima rose.
gledamo ih s erotičnim
znamenjima u zenicama, znamo da
to ne može dugo trajati, da
ih može procediti svaki vihor.
svaki san o budućnosti.
eolski putnici dolaze ipak
opet i opet, dajemo im
makov hleb, smeštamo ih
na ležišta i nikada ne prodiremo
u njihove zagonetne osmehe.
krhke paučine ranih svetlosti
nalaze prazna ležišta.

Sa slovenačkog preveo
Vojislav Despotov

